

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: NR-15S/44/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1019201732
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Kúdelčíková
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2026:1019201732.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lucie Kúdelčíkovej a členov senátu JUDr. Róberta Jakubáča, PhD. a JUDr. Dany Jelinkovej Dudzíkovej, LL.M. v právnej veci žalobcu: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XX, XXX XX E. F., právne zastúpený: ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA GROŠAFT & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Puškinova 58, 900 01 Modra, proti žalovanému: Úrad pre územné plánovanie a výstavbu Slovenskej republiky, so sídlom Tomášikova 14366/64A, 831 04 Bratislava, za účasti: Národná diaľničná spoločnosť, a.s., so sídlom Dúbravská cesta 14, 841 04 Bratislava, IČO: 35 919 001, právne zastúpený: Garaj & Partners s.r.o., so sídlom Na Hrebienku 8079/2A, 811 02 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 26938/2019/SV/81725 zo dňa 07.10.2019, takto

rozhodol:

I. Správny súd z r u š u j e rozhodnutie Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky č. 26938/2019/SV/81725 zo dňa 07.10.2019 a vec vracia Úradu pre územné plánovanie a výstavbu Slovenskej republiky na ďalšie konanie.

II. Správny súd žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

III. Ďalšiemu účastníkovi konania právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

I.
Priebeh administratívneho konania

1. V administratívnom spise, predloženom správneému súdu, sa nachádzajú nasledujúce dokumenty:

· Spisový obal č. spisu 26938/2019/SV, v ktorom sa nachádza (i) návrh ďalšieho účastníka konania zo dňa 27.02.2013 označený ako „VEC: Doplnenie návrhu na vyvlastnenie R1 Beladice-Tekovské Nemce“; (ii) vyjadrenie žalobcu k Oznámeniu o možnosti nahliadnuť do spisového materiálu zo dňa 10.07.2019; (iii) rozhodnutie Okresného úradu Nitra, odboru výstavby a bytovej politiky (ďalej aj len „stavebný úrad“) č. G./XXXX/XXXXXX-24 zo dňa 15.07.2019 o vyvlastnení (ďalej aj len „prvostupňové rozhodnutie“); (iv) odvolanie žalobcu zo dňa 19.08.2019; (v) Upovedomenie o obsahu odvolania zo dňa 02.09.2019; (vi) vyjadrenie ďalšieho účastníka konania zo dňa 09.09.2019 k odvolaniu; (vii) 2 x prípis stavebného úradu zo dňa 10.09.2019 - postúpenie odvolania; (viii) rozhodnutie žalovaného č. 26938/2019/SV/81725 zo dňa 07.10.2019 (ďalej aj len „napadnuté rozhodnutie“); (ix) prípis žalovaného zo dňa 14.10.2019 – vrátenie spisového materiálu; (x) doručanky; (xi) Obsah spisu žalovaného, v ktorom je uvedený aj znalecký posudok, avšak tento sa v administratívnom spise nenachádza.

· Súčasťou administratívneho spisu sú ešte nasledovné dokumenty: (i) Verejná vyhláška žalovaného č. 03360/2011/SCDPKIP-44824 zo dňa 12.10.2011; (ii) námietky žalobcu proti vyvlastneniu zo dňa 25.05.2017; (iii) námietky žalobcu proti vyvlastňovaciemu konaniu zo dňa 31.05.2017; (iv) Zápisnica zo dňa 01.06.2017 vo veci trvalého prechodu vlastníckeho práva resp. spoluvlastníckeho práva; (v) Oznámenie stavebného úradu o možnosti nahliadnutia do spisového materiálu zo dňa 01.07.2019; (vi) Vyjadrenie žalobcu k Oznámeniu o možnosti nahliadnuť do spisového materiálu zo dňa 10.07.2019; (vii) 2 x prvostupňové rozhodnutie; (viii) Upovedomenie stavebného úradu o obsahu odvolania zo dňa 02.09.2019; (ix) Upovedomenie o obsahu odvolania 03.09.2019 – zaslané ďalšiemu účastníkovi konania; (x) odvolanie žalobcu zo dňa 19.08.2019 proti prvostupňovému rozhodnutiu; (xi) vyjadrenie ďalšieho účastníka konania zo dňa 09.09.2019 k odvolaniu; (xii) Úradný záznam zo dňa 08.07.2019; (xiii) splnomocnenie zo dňa 31.05.2019 a zo dňa 09.07.2019; (xiv) Výpis z listu vlastníctva č. XXXX; (xv) doručenky.

2. Stavebný úrad prvostupňovým rozhodnutím v súlade s § 108 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „stavebný zákon“) vo verejnom záujme vyvlastnil vlastnícke právo k pozemkom žalobcu ako vlastníka, a to k pozemku

- KN-C p. č. XXXX/XXX, evidovanému na LV č. XXXX, v podiele 1/8 o výmere 225,38 m²
- KN-C p. č. XXXX/XXX, evidovanému na LV č. XXXX, v podiele 1/8 o výmere 198,38 m²
- KN-C p. č. XXXX/XXX, evidovanému na LV č. XXXX, v podiele 1/8 o výmere 166,13 m²
(ďalej aj len „vyvlastňované pozemky“)

v prospech ďalšieho účastníka konania ako navrhovateľa (ďalej aj len „navrhovateľ“) pre stavbu „Rýchlostná cesta R1 Beladice – Tekovské Nemce“, katastrálne územie H. I.. Finančnú náhradu za vyvlastnené pozemky určil spoluvlastníkovi - žalobcovi podľa § 111 ods. 2 stavebného zákona na základe znaleckého posudku vypracovaného Žilinskou univerzitou v Žiline, Ústavom súdneho inžinierstva č. 75/2011 zo dňa 19.05.2010 vo výške 3 934,47 eura s tým, že náhradu uhradí navrhovateľ podľa § 8 ods. 3 zákona č. 129/1996 Z. z. o niektorých opatreniach na urýchlenie prípravy výstavby diaľnic a ciest pre motorové vozidlá (rýchlostná cesta) v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon č. 129/1996 Z. z.“) do 21 pracovných dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia.

3. Stavebný úrad v odôvodnení prvostupňového rozhodnutia poukázal na to, že dňa 18.01.2013 mu bol doručený návrh navrhovateľa na vyvlastnenie vlastníckeho práva k vyvlastňovaným pozemkom vo vlastníctve žalobcu. Návrh na vyvlastnenie podal navrhovateľ z dôvodu, že nepišlo k dobrovoľnému prechodu vlastníckeho práva k pozemkom, na ktorých je zrealizovaná stavba „Rýchlostná cesta R1 Beladice – Tekovské Nemce“ na navrhovateľa. V súlade so stratégiou prípravy a výstavby rýchlostných ciest tento úsek rýchlostnej cesty je súčasťou rýchlostnej cesty „R1 Trnava – Nitra – Žarnovica – Žiar nad Hronom – Zvolen – Banská Bystrica – Ružomberok“. Dňom 18.01.2013 bolo začaté vyvlastňovacie konanie. Stavebný úrad rozhodnutím č. ObU-NR-OVBP2-2013/00090-018 zo dňa 22.07.2013 rozhodol o vyvlastnení vlastníckeho práva žalobcovi ako vlastníkovi k vyvlastňovaným pozemkom v prospech Slovenskej republiky, zastúpenej Ministerstvom dopravy a výstavby Slovenskej republiky, so sídlom Námestie slobody č. 6, Bratislava (ďalej aj len „žalovaný“). Predmetné rozhodnutie bolo rozhodnutím žalovaného č. 23961/2013/B622-SV/z69204 zo dňa 20.11.2013 potvrdené a následne bolo potvrdené aj rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/14/14-113 zo dňa 30.04.2014. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp. zn. 8Sžo/63/2014 zo dňa 20.11.2014 zmenil predmetný rozsudok krajského súdu tak, že rozhodnutie žalovaného č. 23961/2013/B622-SV/z69204 zo dňa 20.11.2013 a rozhodnutie stavebného úradu č. ObU-NR-OVBP2-2013/00090-018 zo dňa 22.07.2013 zrušil a vec vrátil stavebnému úradu na ďalšie konanie. Stavebný úrad na základe žiadosti účastníkov konania (vyvlastňovaných a navrhovateľa) oznámil listom č. G./XXXXXX-XXX zo dňa 02.05.2017 začatie vyvlastňovacieho konania s nariadením ústneho pojednávania na deň 01.06.2017. V oznámení o začatí stavebného konania stavebný úrad upozornil účastníkov konania, že námietky možno podať najneskôr na ústnom pojednávaní a na námietky, ktoré boli v územnom konaní zamietnuté alebo ktoré mohol účastník konania uplatniť v územnom konaní, sa podľa § 113 ods. 3 stavebného zákona neprihliada. Zároveň dal účastníkom konania možnosť nahliadnuť do spisového materiálu. Dňa 01.06.2017 sa uskutočnilo ústne pojednávanie v danej veci, z ktorej bola spísaná zápisnica, v ktorej bolo skonštatované, že sa vyvlastňuje za účelom realizácie stavby vo verejnom záujme. Žalobca ako aj jeho právna zástupkyňa sa ústneho pojednávania zúčastnili. K dohode o získaní práva, ktoré je predmetom trvalého vyvlastnenia, nedošlo.

4. Dňa 01.06.2017 boli stavebnému úradu doručené námietky žalobcu zo dňa 25.05.2017 a dňa 01.06.2017 mu boli taktiež doručené námietky žalobcu zo dňa 31.05.2017 proti vyvlastneniu.

5. Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný napadnutým rozhodnutím tak, že odvolanie žalobcu zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Mal za to, že stavebný úrad postupoval v súlade so zákonom, keď z dôvodu, že medzi účastníkmi konania nedošlo k dohode o náhrade za vyvlastnenie, určil náhradu v zmysle § 111 ods. 2 stavebného zákona podľa znaleckého posudku č. 75/2011 zo dňa 19.05.2010 a postupom podľa § 8 ods. 3 zákona č. 129/1996 Z. z. vo výroku prvostupňového rozhodnutia odkázal žalobcu s požiadavkou na vyššiu náhradu na súd bez prerušenia konania. Žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia tiež uviedol, že stavebný úrad sa dostatočne venoval problematike preukázania existencie verejného záujmu na uskutočnení predmetnej stavby a jeho existenciu dostatočne vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil.

II. Žaloba

6. Včas podanou žalobou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia a navrhol, aby ho správny súd zrušil a vec vrátil na nové konanie.

7. Žalobca namietal nezákonnosť znaleckého posudku č. 75/2011 ako podkladu pre určenie náhrady za vyvlastnenie. Poukázal na ním vybranú judikatúru správnych súdov, príslušné ustanovenia stavebného zákona, Ústavy Slovenskej republiky, správneho poriadku a ďalších právnych predpisov. Mal za to, že pri určení náhrady pre účely vyvlastnenia je nutné zohľadniť jej časovú aktuálnosť v samotnom procese vyvlastnenia, tzn. v čase rozhodovania o vyvlastnení a nie na základe posudku vypracovaného v roku 2010.

8. Ďalej žalobca poukázal na tri znalecké posudky vydané v konaní. Považoval za zarážajúce, že od roku 2007 nemôže disponovať so svojím vlastníctvom, nebola mu poskytnutá spravodlivá náhrada, ktorá by zohľadňovala pretrvávajúci nezákonný stav a v čase vydania napadnutého rozhodnutia došlo ku konštatovaniu, že náhrada na podklade znaleckého posudku v roku 2010 je stanovením primeranej náhrady v zmysle záverov súdov z roku 2015. Žalobca poukázal na to, že voči tomuto znaleckému posudku boli podané námietky s poukazom na jeho neaktuálnosť, pretože stanovenie trhovej hodnoty ako základnej požiadavky pri určení primeranej náhrady požaduje stanovenie trhovej hodnoty porovnateľnej nehnuteľnosti, a to nielen v mieste, ale aj v čase, teda v čase rozhodovania o vyvlastnení vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam.

9. Žalobca považoval za neakceptovateľné, aby správny orgán vychádzal z neaktuálneho znaleckého posudku, ktorý stanovuje trhovú hodnotu nehnuteľností v roku 2011, t.j. pred začatím samotného vyvlastňovacieho konania na podklade návrhu zo dňa 14.01.2013. Žalobca mal súčasne za to, že znalecký posudok z roku 2011 nemôže spĺňať požiadavky vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 492/2004 Z. z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku v znení neskorších predpisov.

10. Žalobca ďalej namietal nesplnenie zákonnej podmienky preukázania pokusu získania vlastníctva dohodou za minimálnu odplatu stanovenú zákonom. Pokiaľ by sa vychádzalo z toho, že konanie vo veci začalo na podklade návrhu zo dňa 14.01.2013, daný návrh nespĺňal zákonnú požiadavku. Podkladom tohto návrhu bola odplata vo výške stanovenej znaleckým posudkom č. 47/2012, pričom požiadavka navrhovanej zákonnej odplaty nesmie byť nižšia ako odplata určená podľa § 111 ods. 2 stavebného zákona. Tento znalecký posudok bol predmetom súdneho prieskumu, v ktorom bolo ustálené, že nespĺňa zákonom požadované predpoklady určenia trhovej ceny. Pokiaľ žalovaný uviedol, že náhrada určená znaleckým posudkom č. 75/2011 je zákonnou odplatou podľa § 111 ods. 2 stavebného zákona, potom pri pokuse o získanie vlastníctva dohodou navrhovaná odplata musí byť minimálne 6,67 eur/m² a nie vo výške 6,43 eur/ m².

11. Žalobca ďalej namietal existenciu stavby a nemožnosť vyvlastnenia. Poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. J. XX/XX vo veci nesúladu zákona č. 669/2007 Z. z. konštatujúc, že v súvislosti s uvedeným nálezom je potrebné vykladať aj prechodné ustanovenia k úpravám účinným

od 01.03.2012 v § 9a zákona č. 669/2007 Z. z. Prechodným ustanovením nedošlo k úprave zachovania právnych účinkov začatých vyvlastňovacích konaní, podľa ktorých by bolo možné návrh na vyvlastnenie, podaný pred 28.02.2013, považovať za úkon umožňujúci správne orgánu konať po 28.02.2013, kedy už bol v platnosti. Žalobca považoval za nesprávne tvrdenie, že prechodné ustanovenia umožňujú dousporiadanie vlastníctva pod existujúcu stavbu. Dané ustanovenie je podľa žalobcu potrebné vykladať tak, že ide výlučne o získanie vlastníctva k pozemkom, ktoré nebolo preukázané v stavebnom konaní, výsledkom ktorého bolo vydanie stavebného povolenia, pričom moment preukázania zákon viaže na podanie návrhu na kolaudáciu, čo však neumožňuje vyvlastňovanie do doby podania návrhu na kolaudáciu, teda pozemky zastavené stavbou. Podaním návrhu na kolaudáciu stavby zaniklo právo pozemky vyvlastniť - dňom podania návrhu na kolaudáciu stavebník nepreukázal existenciu vlastníctva k pozemkom pod stavbou, pričom zákon nepripúšťa vyvlastnenie po podaní návrhu na kolaudáciu stavby. Jedinou možnosťou tak bolo konanie zastaviť.

12. Žalobca namietal aj nezákonnosť rozsahu vyvlastnenia uvádzajúc, že spolu s ďalšími účastníkmi žiadali rozšíriť vyvlastnenie aj o zostávajúce parcely, teda parcely mimo záberu vyvlastnenia v rozsahu pozemnej komunikácie, vrátane ochranného pásma, pretože existovali dôvody ich obmedzeného užívania. Výstavba diaľnice je riešená priamo stredom pozemkov, v dôsledku čoho dochádza nielen k obmedzenému užívaniu týchto častí, ale aj k znemožneniu prístupu. Tvrdenie žalovaného o tom, že zostatkové parcely tvoria 78 %, tak bolo nesprávne, pretože dané percentuálne vyjadrenie predstavuje rozdelené plochy, kde práve výstavbou cestného telesa došlo k vytvoreniu samostatných parciel. Povinnosťou orgánov verejnej správy je v danej veci riadne zistiť skutkový stav a rozhodnúť, a to v prípade, ak žalobca požiadal o rozšírenie rozsahu vyvlastnenia.

13. Žalobca sa ďalej v žalobe venoval verejnému záujmu, pričom poukázal na jeho zákonné vymedzenie a na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky. Namietal tiež rozpor medzi navrhovateľom vyvlastnenia a vyvlastniteľom a pripojil aj vyjadrenie A. F. C..

III.

Vyjadrenie žalovaného

14. Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 10.06.2020 navrhol, aby správny súd konanie podľa § 99 písm. b) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „SSP“) zastavil, resp. aby žalobu podľa § 190 SSP zamietol ako nedôvodnú.

15. Nesúhlasil so žalobou, pretože (i) primeraná náhrada za vyvlastnenie bola určená správne, (ii) žalobca bol vo výške náhrady odkázaný na súd, (iii) pokus o získanie vlastníctva dohodou bol dostatočne preukázaný, (iv) vzhľadom na právne predpisy platné v momente začatia vyvlastňovacieho konania existencia stavby nie je dôvodom nemožnosti vyvlastnenia, (v) verejný záujem bol riadne preukázaný a (vi) existencia ochranného pásma nezakladá právo na vyvlastnenie celého pozemku.

16. Žalovaný k primeranej náhrade uviedol, že v prípade stretu viacerých znaleckých posudkov je postup správneho orgánu podľa § 36 správneho poriadku obligatórny v prípade, ak osobitný predpis neustanovuje inak. Znalecký posudok hodnotí správny orgán rovnako ako ostatné dôkazy v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov. Žalovaný tiež zosumarizoval kroky vo vzťahu k znaleckým posudkom a uviedol, že náhrada za vyvlastnenie bola stanovená na základe znaleckého posudku č. 75/2011. Mal za to, že keď žalobca nesúhlasil s výškou určenej náhrady za vyvlastnenie, stavebný úrad postupoval správne, keď odkázal žalobcu s požiadavkou na vyššiu náhradu na súd bez prerušenia konania.

17. Pokus o získanie vlastníctva dohodou bol riadne preukázaný. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na § 110 ods. 1 stavebného zákona. Navrhovateľ vyzval žalobcu na uzavretie dohody - kúpnej zmluvy týkajúcej sa jeho spoluvlastníckeho podielu listom zo dňa 04.09.2012, ktorý si žalobca prevzal dňa 18.09.2012. Žalobca sa k návrhu vyjadril listom zo dňa 24.09.2012. Žalovaný mal za to, že žalobca nespochybnil pokus o uzatvorenie zmluvy o kúpe pozemkov, namietol len skutočnosť, že navrhovateľ podľa názoru žalobcu nerokoval dostatočne o cene a rozsahu kúpy. Žalovaný sa tak stotožnil s tým, že v predmetnom prípade nebolo možné cieľ vyvlastnenia dosiahnuť dohodou alebo iným spôsobom, čo bolo preukázané spomenutou výzvou na uzatvorenie dohody a navrhovateľ preukázal bezvýslednosť pokusu o dohodu v súlade s § 112 ods. 4 stavebného zákona.

18. Ďalej sa žalovaný vyjadril k tomu, že existencia stavby nie je dôvodom nemožnosti vyvlastnenia. Vyvlastňovacie konanie začalo na základe návrhu na vyvlastnenie podaného dňa 14.01.2013 a účel vyvlastnenia bol v predmetnom prípade naplnený. Jednalo sa len o dousporiadanie prechodu vlastníctva z pôvodného vlastníka na stavebníka diaľnice alebo rýchlostnej cesty, a to pri pozemkoch, ku ktorým stavebník nezískal vlastnícke právo alebo iné práva pred vydaním stavebného povolenia podľa § 9a zákona č. 669/2007 Z. z. Žalovaný mal za to, že postupu stavebného úradu nebránilo to, že na stavbu diaľnice bolo vydané rozhodnutie o predčasnom užívaní stavby. Rozhodnutie o predčasnom užívaní stavby nie je kolaudačným rozhodnutím. Žalovaný tak uzavrel, že existencia stavby na vyvlastňovaných pozemkoch nie je prekážkou vyvlastnenia.

19. Žalovaný ďalej uviedol, že v predmetnom prípade bol verejný záujem riadne preukázaný, pričom odkázal na odôvodnenie prvostupňového rozhodnutia a zopakoval argumentáciu, ktorá bola uvedená v napadnutom rozhodnutí k danej časti. Zároveň uviedol, že existencia ochranného pásma nezakladá právo na vyvlastnenie celého pozemku a rozsah vyvlastnenia bol určený v súlade s § 110 ods. 3 stavebného zákona.

IV.

Vyjadrenie ďalšieho účastníka konania a ďalšie vyjadrenia

20. K žalobe sa vyjadril aj ďalší účastník konania, a to vyjadrením zo dňa 04.06.2020 navrhujúc, aby správny súd žalobu zamietol. Vyjadril k (i) údajnej nezákonnosti konania správneho orgánu a k znaleckému posudku č. 75/2011, (ii) k údajnému nesplneniu zákonnej podmienky preukázania pokusu získania vlastníctva dohodou za minimálnu odplatu stanovenú zákonom, (iii) k existencii stavby a nemožnosti vyvlastnenia, (iv) k údajnej nezákonnosti rozsahu vyvlastnenia a k (v) nepreukázaniu verejného záujmu.

21. K vyjadreniu žalovaného a ďalšieho účastníka konania zaslal žalobca repliku zo dňa 25.08.2020, v ktorej zotrval na podanej žalobe a argumentácii v nej uvedenej. Ďalší účastník konania sa ďalej vyjadril podaním zo dňa 22.10.2020 a žalovaný vyjadrením zo dňa 05.11.2020 uvádzajúc, že zotráva na vyjadrení k žalobe. Ďalší účastník konania na základe vlastnej iniciatívy ďalej predložil podanie zo dňa 14.04.2021 a zo dňa 10.09.2021.

V.

Konanie na správnom súde a posúdenie podstatných právnych argumentov

22. Na základe § 3 ods. 1 a ods. 3 zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj len „zákon č. 151/2022 Z. z.“) Správny súd v Bratislave začal svoju činnosť 01.06.2023 a súčasne výkon súdnictva prešiel z Krajského súdu v Bratislave, Nitre a Trnave na Správny súd v Bratislave vo všetkých veciach, v ktorých je od 01.06.2023 daná právomoc správnych súdov. Vec vedená na Krajskom súde v Nitre pod sp. zn. 15S/44/2020 bola preto zo zákonných dôvodov podľa predchádzajúcej vety v súlade s Rozvrhom práce Správneho súdu v Bratislave na rok 2023 v znení Dodatku č. 1 náhodným výberom pridelená senátu 6S Správneho súdu v Bratislave a je vedená pod sp. zn. NR-15S/44/2020.

23. Správny súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci podľa § 10, § 13 ods. 1 SSP a § 3 ods. 3 písm. b) zákona č. 151/2022 Z. z. preskúmal napadnuté rozhodnutie vrátane konania, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, z dôvodov uplatnených v žalobe a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. O žalobe rozhodol na pojednávaní dňa 03.02.2026.

24. Podľa § 493e SSP, konania začaté a neskončené do 30. júna 2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30. júna 2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.

25. Pre úplnosť správny súd uvádza, že nadobudnutím účinnosti zákona č. 172/2022 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, t. j. od 01.01.2023, došlo k zmene kompetencií na úseku územného plánovania, výstavby a vyvlastnenia, ktoré prešli z Ministerstva dopravy Slovenskej republiky na nový ústredný orgán štátnej správy - Úrad pre územné plánovanie

a výstavbu Slovenskej republiky. Žalovaným orgánom verejnej správy je tak od 01.01.2023 Úrad pre územné plánovanie a výstavbu Slovenskej republiky.

26. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

27. Podľa § 102 ods. 1 SSP, orgány verejnej správy sú povinné na požiadanie predložiť správne súdu v určenej lehote riadne vedený administratívny spis alebo iné doklady, listiny a písomnosti, ako aj podať vyjadrenie k veci.

28. Podľa § 105 písm. c) SSP, predseda senátu vyžiada administratívne spisy od žalovaného orgánu verejnej správy; žalovaný je povinný v lehote určenej správnym súdom predložiť správne súdu svoje administratívne spisy spolu s administratívnymi spismi orgánu verejnej správy prvého stupňa.

29. Úlohou správneho súdu bolo v kontexte žalobných bodov preskúmať napadnuté rozhodnutie a ustáliť, či orgány verejnej správy postupovali vo vzťahu k vyvlastňovaciemu konaniu v súlade s príslušnými právnymi predpismi, a či ich závery majú oporu v zistenom skutkovom stave a v administratívnom spise.

30. S poukazom na § 134 ods. 1 a 2 a § 135 ods. 1 SSP bol správny súd v predmetnej veci viazaný rozsahom a dôvodmi podanej žaloby a pre rozhodnutie správneho súdu bol rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia. Správny súd po oboznámení sa s administratívnym spisom, ktorý mu bol predložený zo strany žalovaného (spolu s vyjadrením k žalobe) dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie v rozsahu žalobných bodov nie je možné preskúmať pre neúplnosť administratívneho spisu, resp. napadnuté rozhodnutie nemá oporu v administratívnom spise.

31. Správny súd na základe vlastnej činnosti zistil, že v súdnom konaní, pôvodne vedenom na Krajskom súde v Nitre pod sp. zn. 11S/26/2020, bolo tam napadnuté rozhodnutie zrušené rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/26/2020-200 zo dňa 06.04.2022, a to z dôvodu nekompletnosti administratívneho spisu. Tento postup správneho súdu bol vyhodnotený ako správny aj kasačným súdom, a to rozsudkom Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. XXXX/XX/XXXX zo dňa 28.11.2024. Ďalej mal správny súd za preukázané, že na tunajšom súde sa nachádzajú aj ďalšie súdne konanie príbuzných žalobcu vedené pod sp. zn. NR-11S/26/2021 a NR-26S/36/2020, pričom v rámci tohto konania súd vyzýval na predloženie kompletného administratívneho spisu, avšak bezúspešne.

32. Správny súd zdôrazňuje, že administratívny spis žalovaného, z ktorého správny súd vychádza pri svojom rozhodovaní, tvoria všetky dokumenty týkajúce sa tej istej veci. Za „spisy žalovaného správneho orgánu“ súdna prax považuje iba úplný, riadne zažurnalizovaný a originálny spisový materiál orgánu verejnej správy v danej veci, spisy musia obsahovať aj originály dokladov o doručení rozhodnutí, aby nevznikli pochybnosti o postupnosti jednotlivých procesných úkonov a o úplnosti spisu (k tomu pozri napríklad uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Sžo/176/2008 zo dňa 22.04.2009).

33. Po preskúmaní administratívneho spisu tak správny súd zistil, že tento obsahuje dokumenty, uvedené v bode 1. toho rozsudku. V administratívnom spise sa nachádzajú len fragmenty dokumentov, na základe ktorých mali orgány verejnej správy konať a rozhodnúť. Správne súdu sa takto predložený (a podľa názoru žalovaného úplný) administratívny spis javí ako časť zrejme rozsiahlejšieho materiálu a obsahujúci listiny, ktoré taktiež nie sú chronologicky zoradené a ani číslované, a nie je k nim pripojený ani obsah spisu. Tu správny súd zdôrazňuje, že je úlohou žalovaného, aby si pri rozhodovaní o odvolaní zadovážil spis, z ktorého bude rozhodnutie vychádzať a tento následne predložil súdu, aby bolo možné preskúmať, či má jeho rozhodnutie oporu v spise. Správny súd súčasne konštatuje, že nie je úlohou a ani povinnosťou správneho súdu pracne za žalovaného vyhľadávať administratívny spis, kompletizovať si ho z viacerých súdnych konaní, a tým tak vykonať súdny prieskum rozhodnutí. Uvedené je povinnosťou žalovaného orgánu verejnej správy.

34. To, že správny súd bez kompletného administratívneho spisu nie je objektívne schopný preskúmať žalobou napadnuté rozhodnutie na základe žalobných bodov, možno demonštrovať na tom, že napadnuté rozhodnutie a aj žalobná argumentácia, týkajúca sa otázky primeranej náhrady za

vyvlastnenie, sa opiera o vyhodnotenie troch znaleckých posudkov - ZP č. XX/XXXX zo dňa 27.04.2012, ZP č. X/XXXX zo dňa 07.02.2017 a ZP č. XX/XXXX zo dňa 19.05.2010, pričom ani jeden z týchto znaleckých posudkov sa v administratívnom spise nenachádza a nie je zo súdneho spisu ani zrejmé, kde by sa tieto znalecké posudky mali nachádzať (pričom zo strany žalobcu bola namietnutá nezákonnosť ZP č. 75/2011). Ďalej ZP č. XX/XXXX mal byť relevantný aj pre preukázanie pokusu o získanie vlastníctva dohodou, čo je ďalšia zo žalobných námietok (žalobná námietka nesplnenia zákonnej podmienky preukázania pokusu získania vlastníctva dohodou za minimálnu odplatu stanovenú zákonom). Okrem uvedeného v administratívnom spise sú len útržkovito uvedené dokumenty týkajúce sa predchádzajúcich súdnych konaní, ktoré však mali byť riadne v administratívnom spise zažurnalizované.

35. Na podklade uvedených skutočností tak správny súd nemohol objektívne pristúpiť k súdnemu prieskumu napadnutého rozhodnutia. Správny súd tak s odkazom na § 191 ods. 1 písm. f) SSP napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

36. Povinnosťou žalovaného bude rozhodujúci o odvolaní žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu zadovážiť si úplný administratívny spis týkajúci sa prejednávanej veci. Bez skompletizovania spisu nie je možné v tejto veci súdom preskúmať žalobné námietky týkajúce sa verejného záujmu, rozsahu vyvlastnenia, návrhu na uzavretie kúpnej zmluvy, ceny za vyvlastnenie (v spise sa nenachádza ani jeden znalecký posudok). Okrem toho, z kontextu rozhodnutia žalovaného vyplýva, že predchádzajúce rozhodnutia žalovaného vo veci vyvlastnenia už boli predmetom súdnych prieskumov, pričom v spise sa nenachádza ani rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžo/63/2014 zo dňa 20.11.2014, ktorý správny súd považuje sa povinnú súčasť administratívneho spisu.

37. Vzhľadom na vyššie uvedené sa správny súd nemohol zaoberať vecou samou a k veci sa vzťahujúcimi žalobnými námietkami, pretože na posúdenie nemal potrebné podklady. Z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie nemá oporu v administratívnom spise, toto rozhodnutie zrušil a žalovaný opätovne rozhodne za poznania úplného administratívneho spisu. Na podporu záverov uvedených v tomto rozsudku správny súd odkazuje na už spomenutý rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Svk/62/2022 zo dňa 28.11.2024, ktorý je žalovanému (a aj ďalšiemu účastníkovi konania) známy (bol mu riadne doručený) a ktorým kasačný súd odobril uvedený právny záver.

38. O trovách konania správny súd rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP, podľa ktorého úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania, o ktorej výške rozhodne správny súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník podľa § 175 ods. 2 SSP. Ďalšiemu účastníkovi konania nepriznal v zmysle § 169 SSP a contrario náhradu trov konania, pretože neboli splnené podmienky na jeho aplikáciu. Nevznikli mu totiž trov v súvislosti s plnením povinností, ktorú by mu explicitne uložil správny súd. Správny súd nezhliadol ani žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by mu mohol náhradu trov konania priznať.

39. Toto rozhodnutie senát Správneho súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť v lehote jedného mesiaca od jeho doručenia na Správny súd v Bratislave (§ 443 ods. 1 SSP v spojení s § 493e SSP). Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté (§ 440 ods. 1 SSP).

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom (§ 440 ods. 2 SSP).

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.